

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 63

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 29 de Mars 1924

Redacció i Administració
Murta, 5. - Inca.

A UN JOVE

L'ACTIVITAT

Hem après de posar la nostra voluntat a redòs de les impulsions vicioses que ens exciten a obrar contra la nostra raó, contra les nostres conviccions, contra la nostra mateixa voluntat tal i com es manifesta en hores de serenitat. Són impulsions de caràcter tan violent, que ni es prenen la molèstia de pendre l'apariència d'enraonades, tractant de convence'ns. Ens fan perdre tot seny i ens enpenyen a males coses. L'iracund, l'envejós, el luxuriós, no medita, i es deixa portar. Passada l'hora de l'ofusca-ment, no difícil el penediment.

Estam, ademés, exposats a altres passions que tenen més caràcter de resistències que d'accions, de les quals en sol resultar el deixar de ben obrar. Aquestes parlen a nosaltres amb mil sofismes pera retèner-nos i enervar-nos.

Una d'elles és la peresa.

¡Qué no s'inventa pera portar-nos a l'abstenció!

Tu hauràs fet el propòsit de llevar-te a les sis del matí, i al sonar el despertador entres a enraonaments amb la peresa, que et diu mil coses pera retèner-te al llit. Que el rellotge anava un poc avançat, que no et trobes tan bé com els altres dies, que no has descansat com el dia anterior, que ben mirat la feina que tens no és tan urgent que

no la pugis aplaçar, que no li vindrà de mitja hora, etc.

Aprèn a conèixer de dia aquets sofismes de la peresa, i al menos si et deixes portar d'ella no quedis enganyat, o sinó no trobareu força pera una altra vegada.

Contra peresa, activitat, ço és, el dalit de treballar. L'home actiu es llibera de molts vicis i es posa en situació d'adquirir fàcilment moltes virtuts.

Un cert pagès diuen que cada dia al retirar-se del treball portava a casa un feix de llenya i els dies que no en trobava portava una pedra pera no perdre l'habitut de dur la carga.

Un home de negocis, de bon matí sortia de casa i emprenia una direcció qual-sevol mentres estava en dupte d'aont havia d'anar. Quan prenia la resolució moltes vegades havia de desfer el camí, però havia a vençut la ociositat, mare de tots els vicis.

Els qui hem de treballar per força mai en donarem prous mercès a Déu d'aqueixa situació en què ens ha posat.

Emperò hi ha feines que per no ser-nos exigides en hores determinades, no estimulen prou el treball. Tal és la feina de l'estudiant. Sembla que un dia perdut no és res: es podrà rescabalar amb un altre dia. Uns dies de treball intens a fi de curs ens redimiràn de set mesos de ganduleria. Tot això sofisme pur.

L'estudiar té dues operacions: consultar

el llibre i digerir la qüestió proposada. Aquesta segona operació demana llarg temps i temps de calma. Per naturalesa no és un treball intensiu que pugi amb poc temps abarcar molta matèria.

Les hores que perd l'estudiant no les recobrarà mai. Mai més de la seva vida tindrà el temps, la calma, l'humor i la memòria de la seva vida d'estudiant.

Un mes perdut fa anar coix d'un curs: un curs esguerrat fa malbé una carrera: una carrera defectuosa desorienta una vida sencera.

De entre els qui es dediquen als estudis, al comerç i a l'indústria, de cada cent només un arriba a sobresortir, i aquest és, per regla general, no el de més talent o de més condicions naturals, sinó el més actiu, el que aprèn millor d'oportunitat el temps.

Una distribució del temps, de les hores del dia, se la té de imposar tot aquell a qui ja no li vingui imposada per la feina. I després aquesta successió ordenada de ocupacions voluntàriament adoptada o forçadament imposada, tè d'ésser complida amb alegria i afició, no com qui treballa per força, sinó com qui pensa que treballant trobarà al capdevall un tresor.

I, efectivament, el trobarà en diner i en reputació tal vegada, i segurament en força de voluntat i en virtut, coses que valen infinitament més.

JAUME RAVENTÓS.

HOMENATGE A LA LLENGUA CATALANA

Amb satisfacció insertam el present document adreçat al President del Govern:

«Exmo. señor presidente del Directorio militar:

Los abajo firmantes, escritores en lengua castellana, que sienten profundamente los merecimientos históricos de su idioma y que lo aprecian en todo su valor como indispensable vehículo para la difusión del pensamiento a través del mundo civilizado,

se dirigen respetuosamente a V. E. para expresarle su sentir con ocasión de las medidas de Gobierno que por razones políticas se han tomado acerca del uso de la lengua catalana

Es el idioma la expresión más íntima y característica de la espiritualidad de un pueblo, y nosotros ante el temor de que esas disposiciones puedan haber herido la sensibilidad del pueblo catalán, siendo en lo futuro un motivo de rencores imposible de salvar, queremos con un gesto a firmar a los escritores de Cataluña la seguridad de nuestra admiración y de nuestro respeto por el idioma hermano.

El simple hecho biológico de la existencia de una lengua, obra admirable de la naturaleza y de la cultura humana, es algo siempre acreedor al respeto y a la simpatía de todos los espíritus cultivados.

Debemos además pensar que las glorias de Cataluña son glorias españolas y el título histórico más alto que España puede presentar para ser considerada como potencia mediterránea se debe en gran parte al pueblo catalán, que hizo de la Barcelona medioeval un emporio de riquezas, capaz de competir con las republicas italianas; que creó una cultura admirable; que lanzó sus leyes de mar y cuya lengua inmortal resonó entre el fragor de la batalla ante los muros sagrados del Partenón, y que sirvió para que con ella hablara por primera vez la filosofía nacional por boca de Raimundo Lulio, y fuese cantada la efusión del amor humano en los versos imperecederos de Ausias March.

El reconocimiento de las literaturas regionales como una consecuencia ideológica y romántica, hizo de la lengua de Cataluña una literatura a la que pertenecen autores como Verdaguer y Maragall, que cuentan entre las primeras figuras de literatura española del siglo XIX.

Nosotros no podemos tampoco olvidar que de Cataluña hemos recibido altísimas pruebas de comprensión y cariño, hasta el

punto de que un insigne patriota catalán, amante fervoroso de las glorias españolas, Milá y Fontanals, abrió con llave de oro el oscuro arcano de las manifestaciones artísticas más genuinas y más características del pueblo castellano.

Quèremos cumplir con un verdadero deber de patriotismo, diciendo a Cataluña que las glorias de su idioma viven perennes en la admiración de todos nosotros, y serán eternas mientras imperen en España el culto y el amor desinteresado a la belleza.

Firman el documento, entre otros, don Pedro López Rodrigo, don Eduardo Gómez de Baquero, Bonilla Sanmartín, Gregorio Marañón, Ángel Ossorio y Gallardo, Ángel Herrera, Ramón Menéndez Pidal, Alvaro de Albornoz, Concha Espina, Conde de Vallellano, José y Eduardo Ortega Gasset, Luis de Zulueta, Jiménez Azúa, Félix Lorenzo, Gabriel Maura, Fabián Vidal, Gregorio Martínez Sierra, Fernando de los Ríos, «Azorín», José Francos Rodríguez, Luis Bello, Ramón Gómez de la Serna, Luis de Tapia, Luis Araquistain, Gustavo Pittaluga, José de Benito, José Canalejas (duque de Canalejas), de la Encina, Adolfo Buhilla, Andrés Ovejero, Manuel Azaña, conde de las Navas, Nanuel Hilario Ayuso, Ramón Pérez de Ayala, Luis Fernández Ardavín y Ángel Torres de Alamo».

SOBRE UNA DENUNCIA

Fa temps reberem una còpia de la R. O. dictada per la Presidència del Directori sobre l'expedient formulat per les denúncies fetes per don Juan March contra l'Ilm. don Francesc Bastos, Director de la Companyia Arrendatària de tabac. La llargària del document ens impedeix la seva inserció. Sols en darem un extrat.

Se nomenà un jutge especial, don Joan Diaz de la zala, Magistrat del tribunal Suprem. Aquest, envià els documents i escrits del denunciant an el senyor Bastos, el

qual, los refutà per escrit, punt per punt, de tal manera, que, a judici del Jutge Instructor, el denunciat no sols no causà perjudici al Tressor sinó que les seves iniciatives i gestions foren beneficioses per l'Estat. Si acàs hi hagués responsabilitat, que no hi ha, s'hauria de cercar en un sentit diferent del senyalat pel senyor March en sos escrits, per quand el Senyor Bastos, en ses operacions seguí la tramitació reglamentària i fins i tot en la conformitat del Representant de l'Estat i l'aprobació de Ministre de Hazienda.

Declara la R. O., entre altres extrems, que la denúncia és infundada i que deu desestimar-se i ser reconegut l'important servici fet per don Francesc Bastos a la Renda Espanyola.

Cronica d'Inca

Dia 23.— A les 10 del matí es celebra la jura de la bandera pels reclutes incorporats darrerament an el regiment d'Inca.

L'acte se verifica a la plaça del bestia. Devall la tribuna de la casa central, s'havia aixecat un altar amb la imatge de la Puríssima, Patrona de la Infanteria, que envoltaren de banderes i escuts de l'exèrcit posats pel frontis del pòrtic.

Abans de començar, aquella plaça ja donava l'aspecte de gran solemnitat per la molta gent que hi comparexia d'Inca i de foravila. Allà hi vèrem les escoles nacionals de nins, el col·legi dels PP. Franciscans. La Acadèmia Tècnica de Inca i les costures de les religioses Franciscanes i Paülles.

A lloc de preferència se col·locaren les autoritats i corporacions El Delegat Governatiu senyor González Moro, el Jutge Instructor senyor Estrena, el Cura Pàrroco Mossèn Rayó, el Batle senyor Pujades, l'Ajuntament, representacions de la Creu Rotja i dels PP. Franciscans i altres entitats i moltes distingides famílies invitades.

A l'hora senyalada arribaren les forces del regiment mandades pel Comandant don Andreu Cifre, i, seguidament, comensà la missa de campanya que celebrà el Capellà Castrens. Mos en

Arjona, que va esser oïda en gran silenci per la moltitud. La Banda de música tocava escullides peces, dirigida per don Jaume Albertí.

Després se verificà el jurament de la Bandera pels reclutes, que reberen, en nom de la pàtria, el Coronell de la Zona don Ramón Ballesteros, que actuava de comandat militar, i el capellà del retgiment Mossèn Arjona, pronunciant les paraules juramentals de ordenança.

De retorn an el corté, les autoritats es situaren a la plaça de la Església per veure passar la tropa en rumbós desfilament als acorts de la música, allà parada.

Els soldats tengueren ranxo extraordinari.

—Se participa an el públic, per medi de crida oficial, que s'és oberta la cobrança del primer trimestre del corrent any econòmic del repartiment general d'utilitats, que ha vengut a substituir el de consums. Se efectua dita cobrança en la Depositaria de l'Ajuntament, de 9 a 12 del matí i acabarà dimecres propvinent.

Dia 27. — Llegim un telegrama que diu que el Rei ha firmat un decret de Guerra conferint el comandament de la tropa d'Inca al Coronell don Benjamí Ortiz.

—En la sessió que celebra el nostre Ajuntament, es dóna lectura dels propietaris que han pagat el segon plaç de les quotes repartides per la reforma del carrer del Comers. Resulta que tots ells han pagat durant el corrent mes, a conseqüència del recordatori que los fé el Batle senyor Puja-des.

Dia 28. — Comença a la Sala la subasta dels arbitres municipals, que s'arrenden per un trimestre que comensarà dia primer d'abril i acabarà dia trenta de juny del corrent any.

—Es troba en franca millorança de la malaltia que sofria don Bartomeu Genestra, pare dels amics Bartomeu i Mossèn Antoni.

E-hu celebram.

LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA 5.—INCA
DERRERES OBRES REBUDES

LA MISSA per Valenti Pvre, Exposició doctrinal i historico-litúrgica del Sant Sacrifici, completada amb dues maneres d'oir Missa i donar gràcies per la Sagrada Comunió.

Encuadernat en tela i planxa daurada 3'25; en rústica, 2'25.

DEVOCIONARI PARROQUIAL recull de les devocions que practica el poble cristià. Tom II: Devocions especials i actes extraordinaris.

Enquadernació preciosa en pell 5 ptes; Enquadernació en pegamoid, 4'00 ptes

PRÁCTIQUES CRISTIANES tradicionals, aplegades i ordenades pel P. Lluís Ribera, 0'30 ptes

LA FORMACIÓ CRISTIANA de la Joventut, conversa íntima amb el nostre jovent per Valenti Martí Pvre, 0'30 ptes.

El Hogar del Porvenir

Delegación de Inca

Necesitando adquirir esta sociedad terrenos para la edificación de casas para sus socios se abre concurso hasta el 31 para presentar proposiciones verbales o por escrito al presidente de la Junta Asesora de esta población D. Lorenzo Marqués (a) Metzara. Plaza Oriente.

Plaza de Toros de Inca

Habiéndose acordado celebrar una novillada el día 15 de Junio próximo y una corrida de toros el 27 de Julio, como número de las fiestas patronales, se participa a los que fueron accionistas de la corrida del año último, pueden adquirir igual número de acciones, durante todo el mes de abril próximo, en casa del Depositario D. Miguel Beltrán o en la del Secretario D. Pedro Coll (calle Mayor n.º 20), de nueve a once de la mañana. Inca 30 Marzo de 1924.

LA COMISIÓN.

Tip. Durán.—INCA.